

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censbris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. Quomodo bona voluntas pendeat à lege æterna, & in quo genere
causæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](#)

Probatur Ratione. Quia obiectum debet esse volitum ob aliquam rationem honesti ; ergo ob aliquam rationem , ob quam directe sit conforme supposito rationali ratione venti , & consequenter recte rationi.

Antecedens Probatur; quia cum triplices sit ratio boni, scilicet, honestum, delectabile (sub quo intelligere naturae commodum, iuxta Anselmum) & utile; ratio delectabilis non sufficit ut voluntas sit moraliter bona; unde neque ratio utilis ad delectationem, vel ad naturae commodum, relinquitur ergo sola ratio honesti, qua ad bonam voluntatem sufficiat.

ARTICULUS IV.

Vtrum bonitas voluntatis pendeat ex lege aeterna?

14
Affirmatio
nibus.

C Onclusio est. Bonitas voluntatis penderat ex lege aeterna, idque magis quam a ratione humana.

Probatur; Quia quando effectus penderat a duabus causis subordinatis, magis penderat a prima quam a secunda (quia causa secunda non agit nisi virtute accepta a prima;) atqui bonitas voluntatis penderat a lege aeterna tamquam a causa prima, a ratione humana tamquam a causa secunda (quia quod ratio humana sit regula voluntatis, habet a lege aeterna;) ergo magis penderat a lege aeterna, quam a ratione humana.

Lex aet.
na.

Notandum Primo, Legem aeternam hic vocari, non praecipuum, vel legem propriam dictam (quia ad bonitatem voluntatis non est necessarium, ut sit conformis alicui pracepto vel legi;) sed dictam aeternum diuinam mentis, quo Deus iudicat qualis actus esse debet, ut sit bonus.

Notandum Secundo, facile intelligi quo modo omnis bona voluntas debet esse conformis legi aeternae (nam hoc ipso quo est conformis iudicio rationis recte, est etiam conformis legi aeternae, quae rationis est exemplar.) Sed est

D V B I U M

Quomodo bona voluntas penderat a lege aeterna, & in quo genere causa?

15

R Atio dubitandi est; quia ut voluntas sit bona, non est necesse eam lege aeterna dirigi; aut ut obiectum sit volitum, quia conforme legi aeternae; sed sufficit ut voluntas tendat in obiectum honestum; ut patet ex supra dictis.

Respondeo, Bonam voluntatem non necessario pendere a lege aeterna, tamquam ab obiecto, seu ratione obiectiva: quia eti obiectum possit esse volitum, quia conforme legi aeternae; id tamen non est necessarium ut voluntas bona sit: Neque tamquam a regula immediata proponente obiectum; quia lex aeterna non proponit voluntati creatae quid sit bonum, nisi mediante ratione creationis: Sed dependet alijs modis, idque tripliciter.

Quesit. mo.
dis bona
voluntas
dependet
lege ater.
na.

Primo, Tamquam a causa exemplari sua. Si-
cuit enim omnium rerum creaturarum perfectio
dependet a causa exemplari, cuius conformitate
quæque res est perfecta in sua specie; sic omnis
bonitas voluntatum penderat a causa creatis vel
ex eo, quod sunt ex nihilo.

conformitate omnis voluntas est bona: ideo enim omnis bona voluntas est bona, dum est, quia suo exemplari est conformis; quod exemplar est lex aeterna. Porro hoc exemplar ita concurrit ad productionem & conseruationem bona voluntatis, sicut idea cum effectis, quæ a rebus creatis dependent.

Secundo, Tamquam a causa bonitatis sui obiecti. Cum enim bonitas voluntatis penderat a bonitate obiecti; bonitas autem obiecti penderat a lege aeterna, etiam bonitas voluntatis a lege aeterna penderat. Loquitur de obiecto voluntatis creato, quale est actio exterior; ideo enim colere Deum, reddere depositum, vivere temperate, &c. est bonum actualis bonitate, quia conforme legi aeternæ; id est, quia ita se habet, sicut dicit lex aeterna. Verum aduerte, has duas dependentias magis esse physicas, quam morales.

Tertio igitur, Bona voluntas penderat a lege aeterna modo magis morali; nempe tamquam a prima sua regula proponente voluntati, quid bonum, quid secundum mediante ratione recta. Immediata enim regula omnis bona actionis, est ratio recta, seu dictamen recte rationis propoenens obiectum: hanc autem regula est imago legis aeternæ, & lex aeterna est huius exemplar.

Vnde sequitur, legem aeternam esse regulam mediataam & primam, quae per rationem rectam proponit voluntati obiectum honestum. Ideo enim mens humana iudicat quid bonum, quid malum, quia est imago diuinae mentis dictantis quid bonum quid malum; & consequenter iudicium rectum mentis humanae est imago iudicij mentis diuinae, quod iudicium est lex aeterna.

Dices Primo, Etiam si non esset lex aeterna, tam voluntas circa obiectum honestum esset bona: ergo non necessario penderat a lege aeterna.

17
Solum voluntas
obiectiones.

Respondeo, Antecedens implicare contradictionem: si enim lex aeterna non esset, nullum obiectum haberet rationem honesti; & sic nulla quoque voluntas posset esse honesta. Causa est; quia non posset esse natura rationalis, vel humana ratio, cuius respectu dicitur honestum. Sicut, si non essent exemplaria in mente diuina, nulla creature posset esse; quia etsi ex parte ipsius creature non esset repugnantia ad existentiam, esset tamen ex parte causa efficientis.

Dices Secundo, Non ideo Idolatria, fursum, adulterium, mendacium, & similia, sunt mala, quia sunt prohibita lege aeterna; sed ideo sunt prohibita, quia mala: ergo similiiter, non ideo opus est bonum, quia legi aeternae consentaneum; sed contra, ideo est consentaneum, quia bonum.

Respondeo Negando consequentiam; Quia non scrutatur debita proportio: oportebat enim Opus ideo inferre, ergo non ideo opus est bonum, quia non praecep- a lege aeterna; sed ideo est præcep- ptum, quia non opus est bonum, quia legi aeternae consentaneum; sed contra, ideo est consentaneum, quia bonum.